

Borsos Géza József

Székely Trianon

A „Nemes Székely Nemzet” felszámolásának folyamata

„Székely vagyok, annak a népnek a fia, amely Urunk
születése után a negyedik században az ősi Daciában telepedett
meg, és amely ma az Erdélyi Fejedelemségben él.”

(Kőrösi Csoma Sándor, Sabathu/India, 1825. január 28.)

*Magam sem mondhatok mást, hisz számomra a népi emlékezet nem csak hit,
de bizonyosság is. A szkíta-hun származástudat családi örökségként él ma is
minden székely családban.*

A székelység tudja, hogy a Kárpát-medence őstelepes népe.

Tisztelt konferencia!

Első hallásra talán furcsának tűnik előadásom címe, hisz Trianon, mint
a magyar nemzet ellen elkövetett nemzetgyilkossági kísérlet, összenemzeti
tragédia, és mint ilyen természetesen kihat a székely népre, és (máig hatóan)
a mai székely társadalomra is. Trianon nagyon fáj, máig hatóan feldolgozatlan
és feldolgozhatatlan a székelyek számára! A székely nép úgy vált a román sovi-
niszta hatalomnak kiszolgáltatott „kisebbséggé” saját, vérével és hadseregével
évezredekken át védett szülőföldjén, hogy esélyt sem kapott annak védelmére.
Ezt az esélyt épp az akkori magyar hatalom közreműködésével vonták meg
tőle!

Fogalmak és evidenciának tartott állítások:

1. A nép és az önrendelkezési jog fogalmakat¹ a jelenlegi nemzetközi értelmezésben használom.
2. A székely nép fogalma azonos tartalommal bír a történelmileg, használt „székely nemzet”, „nemes székely nemzet” megnevezésekkel, és fedi a Magyarok VII. Világkongresszusa által elfogadott meghatározásokat.
3. A székely közösség ma is (Ditrói Székely Nemzetgyűlés) a fogalom mai értelmében népnek nevezi magát, elutasítja a kisebbségi besorolást, és élni akar önrendelkezési jogával.

Két, ma már közhelynek számító tévhitet is el kell oszlatnunk.

1. Hamis az az állítás, mely szerint a székelyek azzal, hogy 1848-ban lemondtak rendi kiváltságaikról, és betagozódtak a magyar politikai nemzetbe véglegesen feladták volna székely népi hovatartozásukat, hagyományait, sajátos szokásjogaikon alapuló életszemléletüket és közösségmegtartó erejűkre támaszkodó jövőképüket, a népeket megillető önrendelkezési jogukat!

2. Hamis az az állítás is, melyet gyakran hallunk, még a szószékekről is, hogy Erdélyt a magyar anyák vesztették el, mert nem szültek elég gyereket. Nem! Erdélyt a magyar földbirtokos réteg vesztette el, mert erkölcsi értékrendjének legfőbb helyére az egyéni érdeket helyezte, és ennek rendelte alá a közösség érdekét! Olcsó munkaerő kellett, ennek a beözönlő románok bizonyultak alkalmasabbnak!

A székely társadalom mai állapota.

Amennyiben egyetlen mondatban szeretnénk jellemezni a székely népet, a székely társadalom mai helyzetét, kissé sarkítva azt mondhatjuk, hogy a székely közösség napjainkban maga fölött tud egy őt megtagadó és eláruló, érdekeit kiárusító politikai réteget, azt kiszolgáló értelmiséget, és a hatalomhoz igazodó egyházakat, melyek közös erővel, a kezükben lévő lakájmédia segítségével mindent megtesznek annak érdekében, hogy véglegesen átmossák a székely nép önazonosságtudatát, rávegyék a kisebbségi lét elfogadására. (legfőbb eszköz a székely önismeret, öntudat rombolása. Izsák Balázs, az SZNT elnöke szerint: **„Székely az, aki Székelyföldön lakik és magyarul beszél.”** Ma már a székely közösség egy bomlóban lévő, a közösségi önvédelemre képtelen (lásd: az Úzvölgyi temető ügye), a beolvadást csendesen elfogadó, ifjait a nagyvilágba szóró, a felszámolódás, szórványosodás képét mutató társadalom.

Ezt a történelmi folyamatot, melynek során a Székely Nép a fent vázolt, szinte kiúttalannak látszó helyzetbe jutott, és melynek beteljesülése fenyegeti népünket, nevezem Székely Trianonnak.

Az előbbiek alapján, természetes, hogy felmerül néhány kérdés.

1. Mi a titka annak, hogy a székely nép ilyen hosszú időn keresztül meg tudta őrizni szálláshelyét és kohéziós erejét, hogy a múlt század elején még önálló, cselekvőképes közösséget alkotott?
2. Milyen szakaszai vannak ennek a folyamatnak és milyen okok vezettek a kiteljesedéséhez? Vannak-e felelősei a jelenségnek?
3. Lehetséges-e még ebből a helyzetből az újbóli közösségi felállás és jövőépítés? Ha igen, hogyan? Mi a megoldás?

1. *Mi a titka tehát annak, hogy a székely nép ilyen hosszú időn keresztül meg tudta őrizni szálláshelyét és kohéziós erejét, hogy a múlt század elején még önálló, cselekvőképes közösséget alkotott?*

A székely nép évezredek óta átnyúló megmaradása ugyan isteni csoda, de köszönhető mindenekelőtt annak az erkölcsi rendező elvnek is, mely szerint **„a közösségi érdek elsőbbséget élvez az egyéni érdekekkel szemben”**. Ez a kezdetektől, mint legfőbb erkölcsi parancs hatotta át a székely társadalom életét, mindennapjait, és fakadt belőle kezdetben a szokás, majd lassan az írott jog, a Székely Constitutio (vagy: Konstitúció)!

Ennek köszönhető és ebből fakad a legendás székely szolidaritás, egymás segítése, a társadalom minden tagjának elismert egyenlősége, az emberi méltóság tisztelete, annak tudata, hogy nincs olyan tragédia és egyéni csapás, melyből ne lenne felemelkedés a közösségi szolidaritás (egymás segítése) által.

Íme, egy illusztráció a bírói magatartás szabályozására a Székely Konstitúcióból:

„Azon bíró, aki Isten és az ország törvényeitől elhajolva, könyörgés vagy ajándék által megnyerelve, részrehajló lenne, száműzessék, minden ingóságai felprédáltassanak, ingatlan jószágai elvéttessenek, és Székelyországunkban soha ne lakhassék! Ekként bűnhődjön még az is, aki maradásában vagy visszajövetelében fáradozna!”² (Székely Nemzetgyűlés 1505 Székelyudvarhely)

2. Milyen szakaszai vannak ennek a folyamatnak és milyen okok vezettek a kiteljesedéséhez? Vannak-e felelősei a jelenségnek?

Amennyiben szakaszokra próbálom bontani, akkor mindenképp jól elkülöníthető a Trianon előtti és Trianon utáni periódusok és természetesen ezeken belül is lényeges eltérések mutatkoznak az egyes hatalmi berendezkedések, az éppen regnáló hatalmak által alkalmazott módszerekben.

Minden szakaszára jellemző hatalmi szemlélet, hogy a székelket embertartaléknak tekinti, akiket mindenekelőtt használni kell, akár mint gyepűvédő majd később idegen földön is bevethető haderőt, akár mint biológiai embertartaléket, vagy éppen szavazóbázist.

A. A Trianon előtti szakasz

A folyamat beindításának (beindulásának) gyökerei messze a Trianoni Diktátumot szülő évezred első harmadában jelentkeznek, II. Endre székel áttelepítésével, felerősödik az 1867-es kiegyezés utáni időszakban, de és kiteljesedése a magyar Trianonnal kezdődik, majd a 2011, majd a 2021-es romániai népszámlálással teljesedik be a népi státusz és az ezzel járó önrendelkezési jog látszólagos feladásával.

Némi bizakodással tölthetnek el a 2021-22-es népszámlálás eredményei, hisz reménykeltő az 53 800 székel statisztikai megjelenése.

Az 1871-es évi, XXI. számú Erdőarányosítási Törvény, a székel sáját erdeiből történő kisemmizése³ majd az 1876-os közigazgatási átszervezés, mely a faluközösségek szintjére és a szokásjog kereteibe szorította vissza a székel törvénykezést, és így nagy csapást jelentett a székel erkölcsi értékrendre, és megélhetőségi lehetőségeire. **A székel tömegeit tette földönfutóvá, és kényszerítette szülőföldje és otthona elhagyására, kívándorlásra.**

Csak egyetlen példa a sok közül: az alcsi Csíkverebesben jelentkeztek az egykor onnan eredő és most nagybirtokos Bornemissza család örökösei. A törvény előírásai értelmében megkapták Csíkverebes közerdőinek 92 százalékát (!), míg a csíkverebesi kigazdák a maradék 8 (nyolc) százalékon osztoztak!"⁴

Orbán Dezső a Székel Gesta című könyvében igen találóan fogalmazza: „A székel nép történelme folyamatos harc a megmaradásért és hihetetlen véréldozattal járó küzdelem a szálláshely a szabadság megtartásáért, a min-

denkori központosító hatalommal és idegen hódítókkal szemben.” Megj. A „mindenkori központosító hatalom” fogalmába természetesen beletartozik kevés korszak kivételével a Magyar Királyság, Erdélyi Fejedelemség, az oszt-rák uralom, a dualizmus korszaka, és a mai napig tartóan a megszálló román hatalom is.

B. Székely élet Trianon után.

B.1. Először a román hatalom karmai között.

A Székely Trianon tehát egy ezredéves folyamat! Az viszont már egymagában a csoda, hogy a Trianoni Diktátum bekövetkeztekor ez a társadalom (a székely nép) még életképes, saját és a nemzet sorsáért aggódó és cselekvő közösségként jelenik meg azokban a sorsdöntő napokban. Megoldást ajánl és abban cselekvő részt is vállal. (lásd Kézdivásárhelyi Székely Nemzetgyűlés) Nem székely elődeinken múlt, hogy magyar-román összefogással és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács árulásával megakadályozták ebben. (Székely Hadosztály, Székely Nemzeti Tanácsok alakulása, Székely köztársaság kikiáltására tett kísérlet). Tudták a helyüket, hogy „hová álljanak”!

Íme, hogyan vallottak 1918-ban a népükért felelősséget érző székely elődeink:

Idézet a Székely Nép, 1918. nov. 16-i számából:

November végén, a még meg nem szállt területek küldöttei tartottak népgyűlést Kézdivásárhelyen, ahol a következő határozati javaslatot fogadták el:

"1. A székely nemzet ragaszkodik Magyarország területi épségéhez, a nemzetiségek önkormányzata mellett és a fenntartandó államegységhez.

2. Bármely eshetőségre is készen állva már most megállapítja, hogy a székelység jóval a honfoglalás előtt, mint szabad nemzet, itt székelt a Keleti-Kárpátok lábánál, és hazaszerető őseinket, mint ilyen fogadta, velük a történelem folyamán testvéri kapcsolatba lépett, azonban sajátos nemzeti egyéniségét, tiszta jogegyenlőségen felépült népuralmi alkotmánytervezetét – úgyszólván végig a '48-as teljes unióig – híven megőrizte.

.....
..... 4. Másfél ezeréves léte történelmi jogának birtokában Isten és a nagyvilág ítélőszéke, a békekonferencia előtt **ezennel bejelenti igényeit az önrendelkezési jog alkalmazása** tárgyában.

5. E tekintetben csatlakozik az Országos Székely Nemzeti Tanácshoz, s felkér minden székelyt, hogy igaz érdekeink megvédelmezésére haladék nélkül egyeseregjeljék.”⁵

Trianon az elszakított nemzettek számára egy addig meg nem élt teljesen új helyzetet teremtett. Az államalkotó nemzet mesterségesen leválasztott tömbjei kerültek új államok fennhatósága alá. **A székeltség a magyar határtól messze, egy, a magyarokat ősellenségnek tartó sovén állam földrajzi közepében találta magát!**

Elsőrendű célponttá vált, melynek fizetnie kellett és azóta is kell az államalkotó „nagy testvér” vélt és valós bűneiért is, mindazok ellenére, hogy történelme során haderejével, több alkalommal is segítségére sietett a román fejedelemségeknek!

1920-ban a székel nép volt az a még leginkább szervezhető társadalom, mely történelme során már megismerte a magára maradottság állapotát és rendelkezett a túléléshez szükséges szervezettséggel és tudással. Ebből kifolyólag is, ő lett volna alkalmas megalkotni és levezetni a túlélésre alkalmas stratégiát! Sajnos Erdélyben nem ez történt.

B.2. Kettős szorításban.

Az „erdélyi magyarság Kolozsvárra tömörülő elitje (értelmiségi és politikai) úgy tett, mintha a székel közösség, mint nép nem is létezne. Megalkotta a maga „nemzetállami ideológiáját” az 1867-es kiegyezés mintájára, és az „egységes erdélyi magyarság” hamis, de máig élő jelszavát meghirdetve, a székel közösséget, mint saját kisebbségét „vette kezelésbe”! (Kós Károly: Kiáltó szó⁶).

Ez a magatartás máig menően határozza meg viszonyulásukat a székel kérdéshez, és töretlenül folytatja a székel „átnevelését”, székel identitásuk feladása általi beolvasztását, annak csak magyarra cserélését. Teszi ezt annak tudatában, hogy sikere esetén a székel nép önrendelkezési jogának feladásához vezet! A székelység embertartalék! Lásd Szilágyi N. Sándornak a népszámlálási kampányban tett megnyilatkozását.⁷

A székel társadalomnak tehát szembe kellett néznie a valós ténynyel, kettős szorítás mellett kellett védje még megmaradt erkölcsi értékrendjét, anyanyelvét, szülőföldjét, és kell viselnie a székel önazonosságát érő sorozatos támadásokat.

Az 1939-től bekövetkezett a „*kicsi magyar világ*”, utána meg a román megszállás és a kommunizmus kemény évtizedei. következtek.

A kommunista diktatúra által minden anyagi eszközétől megfosztott és földönfutóvá tett székel közösségeket ennek ellenére sem tudta szétzülleszteni

és végképp megtörni.

Ehhez az 1990-es rendszerváltásnak kellett bekövetkeznie. A FSN mintájára létrehozott RMDSZ hatalomra jutásával Székelyföldön tovább élt az egypártrendszer, mely által újjáéledhettek a kommunizmus, bejáratott reflexei, módszerei, sőt személyi állománya is! Az RMDSZ-ről hamarosan bebizonyosodott, hogy alkalmatlan bármiféle etnikai jellegű követelés felvállalására és ellenséges mindenféle székely szerveződéssel, önállósulási próbálkozással szemben.

2003-október 24-én megalakul a Székely Nemzeti Tanács, mint a székely nép közképviselője, azzal a kimondott céllal, hogy a Székely Nép önrendelkezési joga alapján megvalósítsa Székelyföld területi autonómiáját!

Nem véletlen, hogy a Székely Nemzeti Tanács 2003-as megalakulásakor az RMDSZ frakciója elsőnek - megelőzve Vadim Tudor Nagyrománia Pártját - adott ki elítélő nyilatkozatot, egységbontónak és károsnak a „magyar közösségre nézve veszélyesnek” ítélve meg azt (Udvarhelyi nyilatkozat, Veres-tóy Attila⁸).

Sem a Magyar Polgári Párt, sem az Erdélyi Magyar Néppárt nem tudott azonosulni az SZNT önrendelkezési törekvéseivel. Tőkés László az akkor még alakulóban lévő EMNT Kezdeményező Testületének Marosvásárhelyi ülésén, a frissen megválasztott SZNT Elnöksége előtt tépte össze, és tette a kályhába az SZNT megalakulását tartalmazó, számára az SZNT Elnöke által ünnepélyesen átnyújtott iratsomót!

A 2006. március 15-i Székelyudvarhelyi Nagygyűlést megelőzően Szász Jenő polgármester és Tőkés László arra tettek javaslatot, hogy Csapó József vonja vissza a Kiáltványtervezetet, álljon el ennek felolvasásától. Csapó József tudta nélkül küldöttséget (**Izsák Balázs, Ferencz Csaba és Farkas Csaba**) menesztenek Bukarestbe a Basescu államelnökkel történő egyezkedésre. Eredmény: a Kiáltvány első mondatát („*A székely nép őshonosként, az önrendelkezés jogán követeli Székelyföld autonómiáját*”) törölték. A felolvasott változatban, már csak *székelység* szerepel s az *önrendelkezési jog* törölve.

Ezen kezdeti nehézségeknek tűnő fejlemények ellenére 2003-ban felcsillant a remény, és még adott annyi közösségi energiát, hogy hittük: a székely nép elindult az őt megillető önrendelkezés útján! Világossá vált tehát, hogy a SZNT a székely jogrend századokon át működő legfőbb döntéshozó testületéhez, a Székely Nemzetgyűléshez folyamodjon.

Ditrói Székely Nemzetgyűlés. 2006. június 18.

A Ditrói Székely Nemzetgyűlés megszervezése és határozatainak kihirdetése által a SZNT a Székely Nemzetgyűlés ÜGYVIVŐ és VÉGREHAJTÓ TESTÜLETÉVÉ vált! Ezzel helyreállt a felelősségviselés történelmileg kialakult természetes rendje, és a Székely Nemzetgyűlés újból gyakorolhatta és gyakorolni is kezdte legfőbb döntéshozatali jogkörét!

A Ditrói Székely Nemzetgyűlés Határozata az SZNT egyetlen és *legfőbb feladatának jelöli meg Székelyföld államon belüli önkormányzásának kivívását*, megjelölve annak jogalanyát, jogalapját, sőt eszközeit is:

„A 2006. június 18-án Ditróban összesereglett minden székeltek Nemzetgyűlése, küldöttei révén kinyilvánítja, hogy a magyar nemzet részét képező székeltek nép élni akar önrendelkezésre való jogával, és e jog alapján követeli Székelyföld államon belüli önkormányzását.”

A Határozat megjelöli a követelés **jogalanyát, a Székely Népet**, és a követelés **jogalapját, azaz a Székely Nép önrendelkezési jogát!**

A Ditrói Székely Nemzetgyűlés határozata által az önrendelkezési jog érvényesítéséért való cselekvést a közéleti szereplés alapvető normájává TETTE!!!

Mindaz tehát, amit a SZNT és vezetői véghezvittek, a székeltek közélet szereplői, politika képviselőink cselekedtek 2006. június 18-a óta máig, ennek fényében vizsgálendő és ítélandó meg!

B.3. Az első vérző seb az önrendelkezési stratégián!

Néhány SZNT tisztségviselő Csapó Józseffel az élen indult a parlamenti választásokon egy autonómia ellenes román párt színeiben. (Megj. Már előre láthatóan a teljes sikertelenség tudatában!) Ez az aktus nagyban rontotta az SZNT vezetőinek hitelességét és sokat ártott magának a közképviselőnek is!)

Ebben a légkörben indult el Bardocz-Miklósvárszéken Benkő Emőke kezdeményezésére 2006-ban a Székely Nép belső autonómia iránti akaratnyilvánító népszavazása, mely 2008-ban fejeződik be. Több, mint 250000 székeltek ember szavazata erősítette meg, igényét Székelyföld Területi Autonóm Régió létrehozására!

Mindezek után már egyértelműnek tűnt, hogy a megszületett kezdeményezésben, pártállástól függetlenül inkább riválist, mintsem partnert, néhan támogatásra érdemes erőt látnak az erdélyi és csonka magyarországi politika képviselői.

Mintha „intésre történt volna”. Beindult az SZNT lejárata-

sa elszigetelése, minimalizálása, elhallgatása, majd következtek a közvetlen beavatkozások a már fent említett erők részéről. Ennek eredményeként a 2008-as elnökváltás meghozta a gyökeres fordulatot is, az Izsák Balázs vezette SZNT megtagadta a Ditrói Székely Nemzetgyűlés határozatának végrehajtását, majd 2011-től élharcosává vált a székely önazonosság lebontásának!

Ennek ideológiai alapja, hogy a székely népet, mint „regionális identitású magyar kisebbséget” határozzák meg, (székely az, aki Székelyföldön él és magyarul beszél IB.2009-Nyárádszereda)

A 2009-ben, az Izsák Balázs kezdeményezésére az SZNT ÁB összehívja az **Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlést**. Farkas Csaba ülésvezető elnökletével határozatokat fogadtak el a székely jelképekre vonatkozóan, mely szerint s **Székely Zászlót, a Székely Címert és a Székely Himnusz**t Székelyföld jelképeivé nyilvánították!

Ezzel a határozattal nemzeti szimbólumainkat hatalmi jelképekké váltak, és mint ilyeneket a román törvénykezés hatálya alá sorolták, bíróságokon támadhatóvá tették!!!

Székelyellenes kampányok a 2011, majd a 2021-es népszámlálások alkalmával.

Az SZNT a 2011-es népszámlálás alkalmával Izsák Balázs elnök által kierőszakolt, majd a 2022-es kampányában megerősített, a székelyek székely népi önazonosságát „regionális identitásnak”, Székelyföld székely közösségét pedig „székelyföldi magyar kisebbségként” határozzák meg.

Tipikusan mutatkoztak meg a magyar politikai vezető réteg és „értelmiség” székely kérdésben kialakult, ezeréves beidegződései a 2011-es és 2021-es népszámlálást megelőző kampányokban.

Egyetlen olyan kérdése volt az elmúlt 32 év összmagyar közéletének, amelyben teljes "nemzeti egyetértés" alakult ki a politikum, az egyházak és a „hivatalos” civil szféra, mondhatnám „értelmiség” között. Első lépésként az RMDSZ parlamenti csoportja egységes határozattal megpróbálta törölni a romániai etnikumok névjegyzékéből a székelyt. A kelemen Hunor bejelentése után kialakult közfelháborodás nyomán visszakozott és így maradt a 2011-es névjegyzék.

A Székely Nemzetgyűlés Kezdeményező Testülete: „Feltartóztathatatlanul⁹ címmel kiadott közleményéből (...sz melléklet)¹⁰ idézünk: „Az RMDSZ a választóival szemben eddig is tanúsított

kétszínűsége szellemében, és felhasználva a tájékoztatásban és a székeltföldi közigazgatásban elfoglalt „egypártrendszerű” uralkodó helyzetét, illetve az ún. „partnerszervezetek” (egyházak) kiszolgáltatottságát, beindította a 2011-ben már jól ismert székellyellenes propaganda-gépezetét a „Valld magad csak magyar-nak!” szlogenel.

Ennek a félrevezető, székellyellenes propagandának egyetlen célja volt: lehetetlenné tenni, hogy a Székely Nép élhessen önrendelkezési jogával!

Itt tartunk hát jelen pillanatban!

A kampányt irányítók és az abba bekapcsolódók egyértelművé tették, hogy a népszámlálási kampány egy jól átgondolt, a magyar, román és erdélyi politikai hatalom által felülről szervezett, a székelly öntudat megsemmisítését célzó, székellyellenes akció volt!

Végül, de nem utolsósorban szólnunk kell azokról a bértollnokokról, bérszónokokról is, akik írásaikkal, megszólalásaikkal segítették és próbálták „hitelessé” tenni a nemzetárulást elkövetőket!

Ezek közül is „kiemelkedik” a székellyeket kigúnyoló, székellyellenes magatartásával dr. Balázs Lajos néprajzkutató! Az RMD SZ által hangoztatott hazugságok felerősítése közben arra vetemedett, hogy „alantosnak és aljasnak” nevezze a „biztatást, hogy valljuk magunkat székellynek”, és kijelentette: „most fogjunk össze, mondjuk meg minden erdélyi magyar-nak, székellynek, csángónak, hogy – Kelemen Hunort, Izsák Balázst mégis idézem és azonosulok velük – a népszámláláson vallják magukat magyar-nak”.

Az 53 800 székelly megjelenése a statisztikákban azt jelzi, hogy egyre inkább tudatosodik székelly közösségünkben az a tény, hogy székelly mivoltunk megtagadása a Székely Nép, mint közösség statisztikai eltüntetését, őseink hagyatékának megtagadását és önrendelkezési jogunkról!”

Az ún. „erdélyi magyar-ság” Kolozsvárott és Budapesten képzett és átképzett vezetői a mai napig képtelenek megérteni, hogy a székelly társadalom belső szervezettségének és összetartó erejének kulcsa épp a SZÉKELY MINŐSÉG

SZÉKELY ÖNAZONOSSÁG TUDAT, és ennek rombolása által nem csak a székely népet viszik végveszélybe, a beolvadás és önfeladás irányába, de saját népük sírját is ássák.

Nyilvánvaló, hogy az erős és jövőképpel rendelkező, önszerveződő képességeit kibontakoztató székely nép, mint Székelyföld önigazgató társadalma, tartópillére, belső anyaországa lehetett volna, és talán még lehetne az erdélyi magyarság számára is.

Ennek legfőbb akadálya nem a román sovinizta, a beolvasztásunkra törekvő hatalom, hanem az, az elavult szemlélet, amely az erdélyi „magyar egység” helytelen értelmezése alapján megfosztotta a székelységet annak lehetőségétől, hogy saját, népéhez (a székely néphez) hű értelmisége legyen, hogy önszerveződő törekvéseit saját maga fogalmazza meg és ebben támogató partnerként vegyen részt az erdélyi magyarság.

Arra is rá szeretném irányítani a figyelmet, hogy a székely nép önazonosságtudatának gyengítése, által elért nép-nemzeti „homogenizáció” mely 1871-76-tól válik az állampolitika részévé és tart napjainkban is, nem a meghirdetett nemzetépítést szolgálja, hanem épp ellenkezőleg a magyar nemzet belső kohéziójának gyengítését eredményezi!

Amennyiben a jelenlegi folyamatok nem vesznek gyökeres fordulatot, akkor néhány évtized leforgása alatt megvalósul az „erdélyi magyar nemzeti közösség homogenizálása”, azaz a Székelyföld szórvánnyá változtatása.

Ez természetesen egyet jelent a székely nemzetnek (népnek), mint történelmi, etnikai és kulturális közösségnek a felszámolásával.

Az SZNT a székelyeket megtagadó és félrevezető határozatával méltatlanná vált a székely közképviselőt ellátására!

Ez a helyzet teszi kötelezővé minden népéért aggódó, annak sorsában osztozó székely embernek, de különösen értelmiségiek és közéleti szerepkört vállalók számára a felelős gondolkodást, megoldáskeresést és a CSELEKVÉST.

Mindezek alapján felmerül a kérdés

3. *Lehetséges-e még ebből a helyzetből az újbóli közösségi felállás és jövőépítés? Ha igen, hogyan? Mi a megoldás?*

JAVASOLT TENNIVALÓK:

1. Tekintettel arra, hogy a jelenlegi reménytelennek látszó állapot legfőbb oka a székely nép eredeti, a „honfoglaláskor” játszott államalapítói státuszából való fokozatos kiszorítása, minden más feladatnál sürgősebb ennek a mellérendelő, államalapítói szerepnek az újbóli megerősítése és alkotmányba foglalása. Lásd Határozati javaslat ¹² A Magyar Parlament épületére kitűzött székely zászló a társnemzeti státus szimbolikus elismerése. A szó és tett egysége megköveteli ennek a ténynek jogi rögzítését is!

2. A székely közösség történelmileg kialakult önazonosságtudatának helyreállítása és ennek statisztikai felmutatása (2021-es népszámlálás-53830 székely)

3. Tudatosítanunk kell a magyarországi politikai döntéshozók számára, hogy a székely társadalomnak, mint önrendelkezési joggal bíró népnek, melyet saját akarata ellenére szakítottak ki a magyar nemzettestből, joga van saját intézményrendszer kiépítésére és annak működtetésére!

4. Népéhez hű értelmiséget csakis a közösség kebelében működő tanintézetekben lehet nevelni.

5. A Magyar Kormány a Budapesten Beindított „Magyarság kutató Intézet” mintájára, de attól függetlenül, önálló intézményként hozza létre Székelyföldön, Székelyudvarhely vagy Csíkszereda központtal a „Székelység Kutató Intézetet”.

6. A Sapientia Egyetem alakuljon át önálló Székely Egyetemmé, Székelyföldi központtal.

7. A székely közösséget mind a romániai, mind a magyarországi, mind pedig a nemzetközi politika és közvélemény színterén úgy kell megjeleníteni, mint Székelyföld önrendelkezési joggal bíró őshonos népét!

8. Szükség van tehát a székeltek bizalmával visszaélő SZNT teljes körű újjáépítésére.

9. Vállaljon a Magyar Állam védhatalmi státust a Székely Nép örendelkezési követelésének megvalósítása folyamatában

Gyergyócsomafalva, 2024.07.08.
Borsos Géza József

Jegyzék

- 1 Az 1966. évi Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, Székely Constitucio 1505 Székelyudvarhely
- 2 Székely Nemzetgyűlés 1505 Székelyudvarhely
- 3 Nagy Benedek: A vagyonközösségek szétverése a Székelyföldön
- 4 Nagy Benedek: A vagyonközösségek szétverése a Székelyföldön
- 5 Idézet a Székely Nép, 1918. nov. 16-i számából
- 6 Kós Károly: Kiáltó szó, 1921
- 7 Szilágyi N. Sándor: Facebook-on lezajlott vitában: „Az autonómiáról nagyon is el tudom én képzelni, hogy lehetnének bizonyos előnyei, és egy szavam se lenne ellene, csak előbb lennének meg hozzá az adottságok, hogy területi autonómia formájában azt el is lehessen nálunk érni, és ehhez lennének jól felkészült hozzáértő embereink is, akik tudják, hogy azt hogy lehet elérni, a nyerő stratégiát és az azzal járó rengeteg munkát is meg tudják tervezni és szervezni, és fel tudnak készíttetni olyan embereket is, akik azt eredményesen el tudják végezni. Sajnos egyelőre mindegyik hiányzik. Területi autonómiát a mostani románokkal nem lehet elérni, a mostani magyarokkal pedig még kevésbé. Ahhoz mindegyiknek annyit kellene változnia, amennyihez még akkor is kellene legalább két évtized, ha már gőzerővel dolgoznánk ezen, de ha még csak eszünkbe se tud jutni, hogy egyáltalán kellene, akkor a területi autonómiáról inkább tegyünk le, mert délibábkergetéssel nem érdemes foglalkozni.
- 8 Udvarhelyi RMDSZ nyilatkozat Verestőy Attila
- 9 A Gyergyócsomafalván tartott Székely Székek Fórumának felhívása a kampány előtt és Nyilatkozat a népszámlálás eredményéről.
- 10 Feltartóztathatatlanul: A SZNKT nyilatkozata 2024.05.30
- 11 dr. Balázs Lajos: „... röplap jelmondata, biztatója, valljuk magunkat székelynek a népszámláláson, alantas és aljas...”
12. Határozati javaslat a székely nép, államalapító szerepére vonatkozóan